

РЕШЕНИЕ

№ 5987

гр. София, 27.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 25.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова

Ралица Романова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Стефанов, като разгледа дело номер **6385** по описа за **2011** година докладвано от съдия Росица Драганова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на проф. Р. Н. Г., чрез упълномощения адв. К. Б., срещу решение от 20.05.2011 г., постановено по н.а.х.д. № 6804 по описа за 2011 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3-ти състав, с което е изменено наказателно постановление (НП) № 11012229/2010/22.03.2011 г., издадено от директора на Агенция за държавна финансова инспекция, с което на жалбоподателя, на основание чл. 131, ал. 3, вр. чл. 127, ал. 2 от Закона за обществените поръчки (ЗОП) е наложена „глоба” в размер на 2 000,00 лв. (две хиляди лева) за нарушение на чл. 42, т. 2, във вр. с чл. 47, ал. 9 и ал. 1, т. 1 от ЗОП.

Касаторът сочи, че решението е постановено в нарушение на закона - отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). СРС неправилно е приложил разпоредбата на чл. 42 от ЗОП. В представени по делото писмени бележки се позовава на изтекла давност. Исква се решението да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което да бъде отменено изцяло наказателното постановление.

Ответникът - директора на Агенция за държавна финансова инспекция - не се представлява в съдебно заседание по делото и не взема становище по касационната

жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН, относно обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс (НК), доколкото ЗАНН не предвижда друго. Относно давността за погасяване на административно-наказателното преследване ЗАНН не съдържа разпоредби, поради което приложение намират съответните текстове на чл. 80 и чл. 81 от НК. Съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК (ред. преди изм. ДВ бр. 26/2010 г.), вр. с чл. 11 от ЗАНН, административно-наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на две години от извършване на нарушението (чл. 80, ал. 3 от НК). Предвид чл. 81, ал. 2 от НК, вр. с чл. 11 от ЗАНН, давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, но съгласно чл. 81, ал. 3 от НК, независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80 от НК. Наличието на специалната норма на чл. 34 от ЗАНН, уреждаща случаите, в които административно-наказателно производство не би следвало да се образува, а образуваното такова да се прекрати, не изключва прилагането в общия случай на срока на абсолютната давност по чл. 81, ал. 3 от НК.

В настоящия случай, предвид датата на извършването на административното нарушение – 20.11.2007 г., към последното заседание по делото на районния съд - 18.05.2011 г., предвиденият в закона тригодишен давностен срок е изтекъл. С неговото изтичане се изключва административно-наказателното преследване, което включва правомощието на държавата да възбуди административно-наказателен процес срещу дееца и да му наложи административно наказание. Следователно, към релевантния момент на последното съдебно заседание на въззивната инстанция това правомощие следва да се счита погасено. Изтичането на давността налага прекратяване на административно-наказателното производство по аргумент на чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК и отмяна на наказателното постановление.

Неприложима към случая е новелата на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК (Обн., ДВ, бр. 26 от 2010 г.), с която давностният срок за наказателно преследване, служещ като основа за определяне на абсолютната давност, е увеличен от две на три години. Меродавен е срокът на давността според закона, действал към момента на извършване на нарушението. Този извод се обосновава с правилото на чл. 3, ал. 1 от ЗАНН, а изключението от него по ал. 2 е допустимо единствено в хипотезата на по-благоприятен за дееца закон, неотнормирана към удължения срок на абсолютната давност.

Поради постановеното от районния съд решение, с което се изменя наказателното постановление и констатираната от касационната инстанция отрицателна материално-правна предпоставка за ангажиране отговорността на лицето, обжалваното решение следва да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което се

отменя наказателното постановление.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, от ЗАНН, Административен съд – София град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решението на Софийски районен съд, 3-ти състав от 20.05.2011 г., постановено по НАХД № 6804 по описа на съда за 2011г.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 11012229/2010/ 22.03.2011 г., издадено от директора на Агенция за държавна финансова инспекция.

Решението е окончателно на основание чл. 223 АПК, и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.